

Bilag 1

Lov nr. 53. af 10. April 1874 om Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelse fra Havet, som ændret ved Lov nr. 175 af 30. April 1969 og Lov nr. 63 af 31. Januar 1973.

§ 1. Enhver kan tilpligtes at taale Anlæg eller Udvidelse af et Dige paa den ham tilhørende Grund, selv om derved ikke opnaas nogen Beskyttelse for hans Eiendom. Dog bliver der for Afsavnet af Grunden saavel som for den øvrige Skade og Ulempe, der ved Digets Opførelse og Udvidelse forvoldes, at give fuld Erstatning.

I Mangel af mindelig Overenskomst bliver det af Landsvæsenskommissionen at afgjøre, om Fordelene ved Digets Opførelse eller Udvidelse staa i et saadant Forhold til de Ulemper, der derved ville foraarsages, at der er Anledning til uden Vedkommendes Indvigelser at paalægge dem mod Erstatning at taale, at det opføres paa deres Grund. Finder Kommissionen, at dette bør ske, har den at bestemme, hvilken Grund der skal afgives til Diget med Tilbehør, om og i bekræftende Fald i hvilket Omfang der kan indrømmes Eieren Ret til at benytte Diget, om der for Fremtiden skal paahvile ham Indskrænkninger med Hensyn til Benyttelsen af den til Diget grændsende Jord, og i saa Tilfælde hvilke, samt hvilken Erstatning der i det Hele skal gives Eieren.

I intet Tilfælde skal den Eieren indrømmede Ret til at benytte Diget kunne være til Hinder for, at Digebestyrelsen eller Digeinteressenterne lade udføre Arbejder ved det, sigtende til dets Vedligeholdelse eller Udvidelse.

§ 2. Forsaavidt brugbart og tilstrækkeligt Materiale til et Diges Opførelse, Udvidelse eller Vedligeholdelse ikke findes paa selve den til Diget med tilhørende Grøft benyttede Grund, skal det kunne fordres afgivet mod fuld Erstatning paa de Eiendommers Jorder,

som nyde eller ville vinde Beskyttelse ved Diget.

Naar Staten eller en amts- eller primærkommune udreder mindst en Trediedel af Omkostningerne ved Anlægget, Udvidelsen eller Gjenopførelsen af et Dige, kan det her til fornødne Materiale tages ogsaa udenfor de Eiendomme, der nyde eller ville nyde Beskyttelse ved Diget, naar det kun med uforholdsmæssig Vanskelighed eller Bekostning kan faas paa disse.

I Mangel af mindelig Overenskomst afgjør Landvæsenskommissionen, hvorvidt det nævnte Materiale skal afgives, og i bekræftende Fald, hvor det maa tages, samt hvilken Erstatning der skal ydes.

§ 3. Naar derom fremsættes Begjæring, skal Erstatning for Afsavnet af den til Diget udlagte Grund samt for de med Hensyn til Benyttelsen af de Diget tilgrændsende Jorder muligen foreskrevne Indskrænkninger fastsættes til en aarlig Godtgjørelse, for hvis Erlæggelse der paa Forlangende bliver at stille Sikkerhed. I andet Fald bliver fornævnte Erstatning, ligesom Erstatningen for den øvrige Skade og Ulempe, der vil forvoldes ved Diget, at fastsætte til en Sum een Gang for alle. Ved Erstatningens Beregning har Landvæsenskommissionen saavidt muligt at følge de for Afstaaelse af Jord mv til Jernbaner ved Forordningen af 5. Marts 1845 foreskrevne Regler, dog at der stedse bliver at yde fuldstændig Erstatning for det afgivne Materiale. Overensstemmende med Forskrifterne i den nævnte Forordning bliver det derhos at afgjøre, hvilken Del af Erstatningen der, hvis Jorden bruges af en Anden end Eieren, skal tillægges Brugeren.